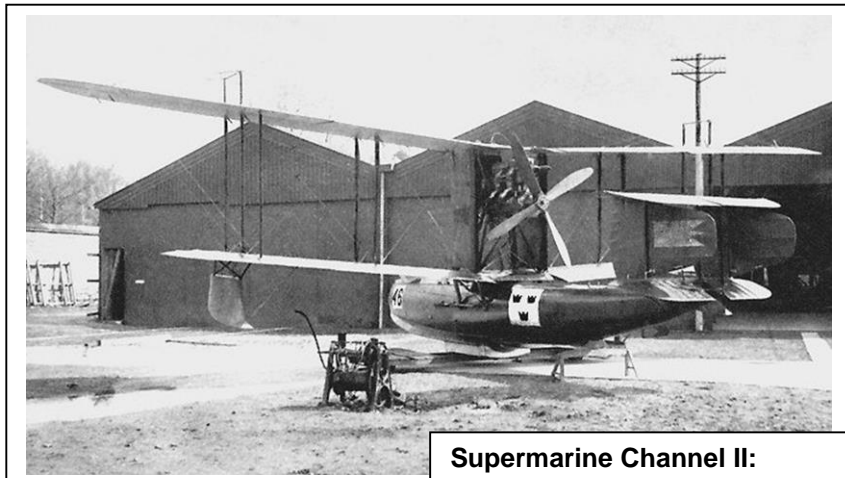

Haverier på Södertörn

Supermarine Channel II, haveri på Hårsfjärden 1922

Av Erland Österberg

Supermarine Channel II:

Längd: 9,14 m.
Spännvidd: 15,36 m
Höjd: 3,96 m.
Max startvikt: 1.600 kg.
Toppfart: 148 km/h.
Besättning: 2-3 man.
Motor: AS Puma 240 hk.

Av någon anledning tycks flyghaverier alltid på något sätt fångat intresset. Varför det är så, går jag inte in på här, utan presenterar dessa i kronologisk ordning från 1920-talet och framåt i tiden, och i den mån jag har tillgång till vad som skrivits om desamma, samt om möjlighet finns att få tag i för tillfället aktuella foton.

Det verkar som det först under 20-talets bör framkom ett genomtänkt anskaffande av flygplan för Marinens räkning, lämpliga för det vattenrika land som Sverige utgör. I bilden kom även in att det av flottan använda området vid Hårsfjärden, redan utnyttjades av Marinens Flygväsen, som det officiellt kallades.

Supermarine Channel II, som flögs till Sverige av stationschefen vid Karlskrona, S.A. Flory. Flygbåten som fick den svenska beteckningen Fb-46, blev inte långlivad, innan några planerade jämförande prov hade verkställts, havererade den under landning vid Hårsfjärden, den 22 sep. 1922. Ingen av besättningen omkom och enl. uppgift bärgades endast planets motor och återinsattes i ett annat plan, Hansa nr: 40

Så mycket mera finns inte tillgängligt om detta första haveri inom Haningeområdet.

Redan 1914-15 hade dess flyg en bas på Märsgarn, och med denna som utgång utvecklades den permanenta basen vid Hårsfjärden.

Ute i Europa, hade det efter 1: a världskrigets slut uppstått ett stort överskott av flygplan, så i stort sett var det mest att välja och vraka. Valet föll på ett engelskt plan, en flygbåt från den engelska marinen,